

Onvoltooid tegenwoordig toekomstige tijd

De nieuwe huisarts; zó wil ik mijn toekomst! Dat is het prikkelende thema van het NHG-congres van dit jaar en traditiegetrouw verschijnt een bijpassend themanummer van H&W. Nieuw is spannend, nieuw schept verwachtingen. Het nieuwe rijden, het nieuwe werken, de nieuwe iPhone: ze willen allemaal het oude overtreffen. De vier journaals over telemedicine in dit nummer laten zien dat die vlieger zeker niet altijd opgaat. Het fascinerende is dat je bij het nadenken over de toekomst vaak naar het verleden moet kijken. In dit nummer zitten daarvan enkele klinkende voorbeelden.

Vooruit, een blik terug

In haar beschouwing beschrijft Jolanda Dwarswaard prachtig hoe onze beroepsethiek de laatste decennia dynamisch was onder invloed van maatschappelijke veranderingen. Van opvoeder van patiënten naar begeleider van steeds mondiger patiënten naar pleitbezorger van terughoudend beleid. Ze stelt terecht dat dit laatste wringt met de ingevoerde marktwerking en dat de eensgezindheid van de beroepsgroep beslissend kan zijn in toekomstige ontwikkelingen. Terughoudendheid klinkt veel patiënten vreemd in de oren als het om gezondheid gaat. Er kan toch zoveel?

Toch wil de patiënt wel advies in het oerwoud van hedendaagse mogelijkheden. Keuzehulpen kunnen dan een ondersteunend middel voor gedeelde besluitvorming zijn, juist bij lastige preferentiegevoelige beslissingen. Maar ook keuzehulpen, net als zoveel zorgprogramma's en richtlijnen, richten zich vaak slechts op één aandoening. Veel van onze oudere patiënten kunnen echter kwartetten met hun chronische aandoeningen. Hoe zien die patiënten de toekomst?

De bomen in het bos

Sinds kort valt er op de beeldschermen in onze wachtkamer in Sittard te lezen dat ik 'de nieuwe huisarts' ben. Toen ik een oudere dame (met een indrukwekkende episodelijst) tijdens een kennismakingsgesprek vroeg wat zij zich voorstelde van onze samenwerking, verzuchtte ze: 'Weet u, ik vind het heel fijn dat ik nu afspraken via internet kan maken en dat jullie zulke fijne praktijkondersteuners hebben, maar ik hoop vooral dat u een goede boswachter bent, zoals de vorige huisarts'. Na mijn ietwat vragende blik voegde ze daaraan toe: 'In het ziekenhuis zie ik soms door de bomen het bos niet meer, en uw voorganger wees me dan altijd goed de weg, meestal zo ver mogelijk bij het bos vandaan'.

Wellicht verwoordde zij precies wat Chris van Weel stelt in zijn afscheidartikel over de huisarts van de toekomst: moet de geneeskunde zich richten op de ziekte(n) die de persoon heeft of op de persoon die de ziekte(n) heeft? Ik denk dat we zeer bekwaam zijn in het eerste, maar dit vooral combineren met het laatste zoals geen andere beroepsgroep dat kan. Die combinatie is dé kracht van onze beroepsgroep. En dat mogen we uitstralen. *Hoe* we met zijn allen die combinatie maken, daarover moeten we het eens zijn. Dat vraagt wel consistent handelen, en dus consistent streng zijn, zo betoogt ook Margo Trappenburg in haar column. Hopelijk draagt de NHG/LHV Toekomstvisie Huisartsenzorg 2022 daar verder aan bij. Je stuurt een patiënt tenslotte het liefst het bos in met een goed kompas en een duidelijke kaart waarop ook de weg terug staat aangegeven.

We hebben meer fans dan we denken en we kunnen met hen maatschappelijk draagvlak creëren dat ver boven de markt uitstijgt. *De huisarts: zó willen wij onze toekomst!* Een leuk slogan voor alle Nederlanders? ■

Jochen Cals